

39. szám.
 September 23. 1876.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
 Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárban. **Kiadó-hivatal**: Pest bará-
 tok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja**: 5 hasábos nempareille sor 10 kr.

XXVIII. kötet.

J O H A N !

(A kolozsvári dalegyletnek ajánlva fér fi-karra. Éneklendő e melódiára: »Meg ne mondja komámasszony az uramnak.«)

HOL dögivel a mágnás, mint
 Kolozsváron:
 Lakáj is van ottan elég
 Télen-nyáron. —
 Felpakol, s ide rohan
 Pestről az Asbóth Johan,
 Ihajlárom!

»Nagysás urak, Méltsás urak,
 Uraságok!
 Ha emberre volna szükség:
 Én itt állok!
 Pesten is urak között
 Szolgáltam csak püspököt,
 És csak bárót!«

„—Egy hiján hús mágnás urfi
 Meg öt fertály,
 Felfogadunk, s jó lesz dolgod,
 Csak oszt' helyt állj.
 Jól szolgálj, s élsz urasán.
 Kalaphoz a kéz! Johan,
 Ugy prezentálj!

Fényes legyen gombodon a
 Más-más czimer,
 Ha kocsit nyitsz, így köszönj: »Ka-
 Samadiner!
 Pista kocsis, s a Gyuri
 Lássá, hogy vagy nagy-uri
 Privadiner!

Kapsz uj livréet, mit előbb más
 Inas horda,
 Megbecsüld ezt! s köz-cseléddel
 Ne állj szóba.
 De ha urad int: — Johan!
 — Jancsi! — Jankó! — Jean! — rohanj,
 Mint jó szolgál. —“

S a Johan így szépen elkelt
 A becs-áron,
 Borraivalót is kapott rá
 A vásáron.
 Boldog mondhatatlanul,
 Nincs nálánál nagyobb ur
 Kolozsváron.

Don Pedró.

UTI TÁSKÁMBÓL.

IRJA JÓKAIMÓR.

Európai kaesák.

UJSÁGÍROKAT rászedni, fellovalni, megjártni: mindig az elsőrendű multságok közé tartozott a világon. — Csakhogy ez ne legyen kicsinykedő személyes érdekű brutális tréfa, mint költött házassághírek közlése valamely országzugból; se pedig olyan közérdekű ugyan, de rögtön utólérhető otromba hazugság, a minő volt a minap a hirlaplevezők tömeges legyilkolása a szerb csatatéren; hanem például az olyan genialis tréfa, a minőt Teleki Sándor csinált egyszer-mászsor újságíró korában.

Mert egyszer Olaszországban erre a mesterségre is ráadta a fejét: főmunkatárs volt egy olasz lapnál. Meleg idők jártak: a szerkesztő elment fürdőkre, a lapsedékek kerülték az irodát; a világban nem történt semmi. Teleki Sándor maga állította ki a lapot. Egyszer késő este jön hozzá a főszerkesztő, hogy még husz sor hibázik: jó volna már valami érdekes telegramm a lapnak.

»Telegramm? Ha csak az kell!«

S rögtön leült és irt egy konstantinápolyi táviratot ilyenforma tartalommal:

»Mencsikoff herczeg ma nyujtotta át a portánál az orosz ultimatumot, melynek föltételei az eddig kiadott hattisherifek rögtöni foganatosítása, a szerb várak kiürítése s a Basica öbölnek orosz hadihajók számára megnyitása. A nagykövet huszonnégy órai meggondolást engedett a szultánnak, melynek leteltével, ha a föltételek nem teljesítettek, az orosz seregek azonnal átlépik a Pruthot s megszállják a Dunafejedelemségeket.«

No iszen lett ebből európai haddelhad! A telegrammot a világ minden nyelvére lefordították, s Europa minden hirlapjában vitatkoztak annak hitelessége, vagy apocryphsága felől, s az volt a legderekabb, hogy maguk az orosz lapok csak úgy csinján czáfolgatták meg a táviratot, hogy »nem egészen« jól értesült a levelező; még anynyira nincsenek a dolgok; az orosz nagykövet még nem adta át az üzenetét.

Az orosz követségnél Sztambulban pedig nagy volt az inquisitio, hogy ki árulhatta el azt a jól őrzött titkot?

Két hét mulva aztán, mikor Európa egyesült hirlapjainak sikerült végre agyonverni a Teleki Sándor telegrammját, s bizonyítani, hogy az európai béke sohasem állt olyan szilárd lábon, mint most: akkor következett be aztán ama historiai »paletot« fellépése, melylyel Mencsikoff egyszerre bevezette a keleti háborút, s ezért a korát megelőzőtt táviratnak még is igaza lett s Teleki Sándor lapja a legjobban értesültek hírébe keveredett.

Később is fentartotta Teleki Sándor a jó ismeretséget mindenféle hirlapíró néppel, mikor már maga nem bajlódott is a tollforgatással.

Egy olyan unalmas, világtörténetnélküli szakaszában a hatvanas éveknek, a mikor a Két Sicilia királyságnak elfoglalása után szélcsend lett az egész világon, hárman üldögéltek együtt az esteli fekete kávé mellett: az öreg Dumas, Teleki, meg a Siecle rendes olaszországi levelezője.

»Mondjon ön már valami újságot!« unszoló Telekit a levelező; ön Garibaldi hadsége volt: lehetetlen, hogy ne tudjon valamit.«

»Valamit: azt tudok. Felelt Teleki egykedvűen. Hanem az nem érdemes a feljegyzésre: olyan bagatelle dolog. Azt tudják önök, hogy az öreg haza utazott Capreraba, a hol az a meglepetés várt rá, hogy a rongyos kis köviskója helyén egy pompás, csinos kis villát talált: ellátva minden kényelemmel; a márvány oszlopokon nyugvó veranda közepén Victor Emmanuel mellszobra carrarai márványbul, a villa homlokzatára felírva arany betűkkel: Garibaldinak, a halás V. E. A villa tornáczában kellemes üdeséget terjeszt egy szökőkút, a mit Garibaldi olyan nagyon szeret. A kényelmes hálószobában az általa vívott emlékezetes csaták képei gyönyörű olajfestményekben; abból a szobából nyílik egyenesen a fürdő, a kényelmes nympharium, s az étteremből csigalépcső vezet le a jól berendezett konyhába, s egy másik fel az erkélyre, a honnan a tengert látni végig. A gyöngéd figyelem még oda is kiterjedt, hogy a villa háta mögött egy major-lak épült, melyben két pompás háts lovon kívül egész nyáj kecske van beszerezve, a miknek a tejét Garibaldi oly nagyon szereti. A kikötőben pedig egy kis

propeller áll a számára készen, hogy ha kéjkirándulásokat szándékozik tenni.«

»De hisz ezek felettébb érdekes dolgok, a miket ön itt elbeszél!« kiálta fel az öreg Dumas elragadtatással.

»Én nem tudom, szólt Teleki vállvonva; ha önök annak találják.«

»S ezt mind Cavour rendezte Garibaldi távolléte alatt?« sietett a Siecle levelezője a commentart hozzá adni.

»Az nagyon valószínű.«

»S az öreg elfogadta az ajándékot?« kérdezé a levelező neheztelve.

»No hát hogy ne fogadta volna el?« támadt rá az öreg Dumas: a »régiantuomo«-tul!

Ezen aztán a két francia eldisputált késő éjfélig, hogy jól tette, vagy nem jól tette Garibaldi, hogy elfogadta a királyi ajándékot:?

Másnap reggel meglátogatta Dumast Teleki.

»No üljön ön le és maradjon veszteg: monda az ősz romancier; ide hallgasson, felolvasók önnek valamit; de bele ne szóljon.«

Teleki szót fogadt, nem szólt bele. Végig hallgatta, mily gyönyörű phantasiával írta le Dumas apó Garibaldi új villáját, az ősz tábornok hálakönnyektől ragyogó szemeit — a Trois musquetaires számára. (Ez volt Dumas apó lapjának a czime.)

»Hát mit szól ön hozzá?«

»Azt, hogy dobja ön a kandallóba az egészet. Nem igaz abból egy szó sem. Az öreg csak azt a régi spelunkát találta Caprerában, a mit ott hagyott, s ha a kecskéi közül valamelyik meg nem ellett azóta, hát most is három kecskéből áll az egész gazdasága.«

»Hüh!« szörnyedt el a felfedezésre Dumas apó: akkor rohanjunk a collegához: nehogy megtalálja írni a Sieclenek.«

De biz ahoz már későn mentek. A monsieur olyan lelkiismeretes volt, hogy még az éjjel távirati uton küldte meg ezt a nevezetes ujdonságot a párisi hirlapnak s bizony megtette az a maga körutját mind az öt földrészen keresztül a hol csak hirlapot nyomtatnak: benne van a Honban is.

Hej de sok nyelven öszszeszedték ezért Teleki Sándort!

De senki sem haragudott meg érte jobban, mint Cavour; hogy ha már kigondolta azt az

ötletet, »miért nem mondta el azt ő neki legalább: hogy valósíthatta volna?«

Husztí uram.

A nagy békekötés után (Szathmáron) kemény rendelet érkezett, hogy a kálvinista papoknak nem szabad a kathedrából a pápista vallásról ócsárló beszédeket tartani.

Azért bizony csak úgy prédikáltak azok, a hogy az előtt s nem igen válogatták a kifejezések szelidebbjeit; de soha sem akadt a ki ellenük tanús-kodjék. Hallgatóik mind hiveik voltak, s azok el nem árulták volna senkinek, a mit a templomban hallottak.

Egyszer Nagy-Bányán Husztí uram, a sekrestyés feltette magában, hogy kikap rajtuk, s fölöltözött vén koldusaszszonynak, bebugyolált fejfel, csak a szeme látszott ki a kendőből s így lopózott be a kálvinista templomba, s ott meghúzta magát egy sarokban: — senki sem gyanakodott rá.

Hanem a pap az az ember, a kinek száz szeme van: ő mindenkinek a veséibe lát. A mint fölment a kathedrába s elmondá a textust, odamutatott az ujjával az álcázott sekrestyésre s monda:

»Addig pedig nem kezdek hozzá a beszédhez, a mig Husztí uram el nem hagyja az egyházat.«

Nosza neki esének az álvénaszszonynak a hünyáj menyecskei, s mint a krónika mondja: »zsol-táraikkal úgy elpáholák ő kegyelmét, hogy lepedőben kellett haza vinni.«

Hatalmas zsol-tárok lehettek azok!

A rejtélyes ajándék.

T . . y Sándor nevezetes gyűjteményében van egy szép elefántcsont markolatu tör, a mi bele játszott a világtörténetbe.

1854-nek egyik martiusi napján Mazzini így szólt T . . y Sándorhoz (Mindketten Genuában laktak.)

»Egy politikai menekültön kellene segitenünk; a kit üldözőbe vettek a szardíniai hatóságok: csinálj számára valami pénzgyűjtést; te sok urfélével vagy ismerős.«

T . . y még az nap este gróf K . . yné estélyén

ószszegyűjtött az ismeretlen jótékonyági célra ezeröttszáz lírát, s azt másnap átadta Mazzininak.

»Több, mint elég: monda ez; most csak felét adom neki, a többit megkapja később; mert szüksége lesz rá. Köszönöm.«

Másnap reggel még ágyában hevert T. . y; mikor belép hozzá egy csinosan öltözött fiatal olasz s bemutatja magát udvariasan, hogy ő az a bizonyos politikai menekült, a kinek a számára a pénz-segélyt gyűjté.

T. . y kérdé tőle, honnan jő? A menekült azt felelte: Parmából.

Azzal kivont a kebléből egy finom kis tört s azt letevé az asztalra.

— Fogadja el ön tőlem ezt a szegény kis emléket. Jó éjszakát.

Azzal eltávozott. T. . y Sándor aludt tovább s álmodott a parmai hercegről, hogy akasztatja a politikai vádlottakat s hogy korbácsolatja a piacz közepén az urhölgyeket, a kik az olasz trikolorot merik viselni öltönyeiken.

Mikor aztán délben kiment az utcára, minden ismerőse azzal a hirrel jött rá szemközt, hogy a parmai fejedelmet saját palotája lépcsőjén egy ismeretlen ember mult éjjel agyonszúrta.

Ez időben az olasz politikai életben, mint tudjuk, — a tör nagy szerepet játszott.

Ez volt az a historiai tör.

Ne bolondozzatok. . .

BÚCSUZIK már a béke napja,
Borul, borul észak felől;

A villám: Marsnak roppant kardja,
Hová lecsap, a föld bedől.

De előbb a villám a magasban kutat —
Ne bolondozzatok ott főt, nagy jó urak!

Széggyen gyalázat ebbe' korban
A vérözön, a durva harc; ;
A butaság hulljon a porba,
Legyen tudósé most a sarcz.

A hadi sarczból még nektek is kijuthat!
Ne bolondozzatok ott főt, nagy jó urak!

Vagy tán megunt pihenni a nép. . ?
Nem, nem! — Lankadtak a karok;
Hisz' Páris, Madrid füstölög még — —
Óh, civilizált barbarok!

Göggötök nyitott a pusztulásnak utat —
Ne bolondozzatok ott főt, nagy jó urak!

Vértó pirul török mezőkön,
Szerb téreken halál arat,
S már-már győz az erőlködőkön
Az utolsó — kenyérfalat.

De soknak ez se jut, példa Aziz, Murad —
Ne bolondozzatok ott főt, nagy jó urak!

Mert ha letűnt a béke napja,
S az öldöklő sötét halál
Tropheumát holtakból rakja,
S fél Európa lángban áll — —

A megcsalt nép dűhe abba' tűzbe ugrat . . .
Ne bolondozzatok ott főt, nagy jó urak!

Bajuszpedró.

Az a Toasztkirályi Pál olyan természetű mint a légy
mindég »száll az ura,«

*

Mi lesz a kolozsvári conservatívek »Ébredése«?
Opium desiderium.

*

Különös ellenmondás, hogy Asbóth Lonkainál is jobb
katholikusnak licitálja magát, mégis az eredeti munkája is mind esupa Mózaik.

*

Áz akadémiai kritikus olyan mint a cséplőgép, a polyvát az égig emeli, a tiszta magot földre dobja.

á Föv. Kávénenike doctissimusainak.

OKEN-ből idéztek, lokálblatt bölcsei!

Bár ön-tekintélytek éri Kárpát csücskét;

De mindig a régi tulozott szerénység:

Elajándékoztok lej'lább egy betücskét. . .

*

Lokálblatti szerénység. Birálat alá veszi egy fővárosi lap a Deák-sirbolt tervrajzait. Nevét — mondja a bíráló — nem teszi a czikk alá, »ambátor abbólkiderülne szakmaisága« Mily szerénység! Nevéből, melyet szerényen elhallgat, kiderülne »szakmaisága,« de czikke pompás tartalmának elég szerény ilyen hatást nem tulajdonítani.

MŰVÉSZETEK A „CORSÓN.”

(Pesti kép.)

FÉLALKONYATKOR kün jártam a »Corsón«
(Az ember néha, hogy eltéved!)
Hallám csevegni, láttam hullámozni,
Mint egy kis Balatont, a népet.
És elvegyültem köztök, lassan én is
Bámultam a nagy tarkaságot,
Mig lelkem a kifogyhatatlan műelv
Kevergő tengerére szállott.

Oh a művészet annyi ága volt itt
Diszes példányban képviselve,
Hogy biz belőlök a mint járnak, kelnek,
Egy kis »muzeum« is kitelne.
Sokan vannak, egymást vigyázza mind, —
Milyen ruhát hord? milyen éket?
Csak én vizsgálom búsan az egészet,
Kit tán még senki meg se nézett . .

Ellejt előttem egy szép barna asszony,
Feszítvén keble, női éke,
Karcu derékkal, czimeres czipővel . . .
Canowa, Thorwaldsen ti félre!
Meg nem zavarja egy ráncz plastikáját,
Ki érzik minden tagja szépen . . .
Ez a szobrászat, gondolám magamban,
Hogy elhaladt kaczer-kevélyen.

Amott egy jól táplált »madame« közelget,
Arczának pirja oh mi égi,
A XXXX ráncza eltakarva csinján
Távlatból kell csak őt megnézni.

Rubens, ki mondják vérrel festél arczot,
Oh jöjj, bámuld e melegséget,
»Sikertült arcz!« rebegné tudom ajkad,
Mert sokra ment a műfestészet!

S az építészet múzsája sem árva,
Böven van képviselve, böven!
A goth s renaicance frizuráju tornyok
Mozognak fönn a levegőben.
S régész legyen, ki azt kisütni vágyik,
S kíváncsian akarja tudni:
Miből, mi alkalomra rakta össze,
A czoff-csináló pesti hugli?

»Krk, krk!« hangzik fel a patent nyitány is,
Tücskök zenéjét kárpótolni,
Az őszi alkony így lehet csak teljes.
Hozzá a Duna gözhajói
Fütytyentnek olykor hős olasz tenorét,
A hölgyek zengnek német nyelven,
Majd *nób'l* angol-, francziául, —
S így kész a »*Ring des Niebelungen!*«

Költészetet, megvallom, nem találtam
Modern Múzsáknak táborában.
Másé lett a vezéri pálcza immár
Olympusi parodiánkban.
S ezt hagytam végül, méltó diszszel én is,
Ez lengte által az egészet . . .
. . . A tettetés mű-mesterséget üzve
A legtöbb ember — *szin*-művész lett!

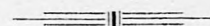
Földvály István.

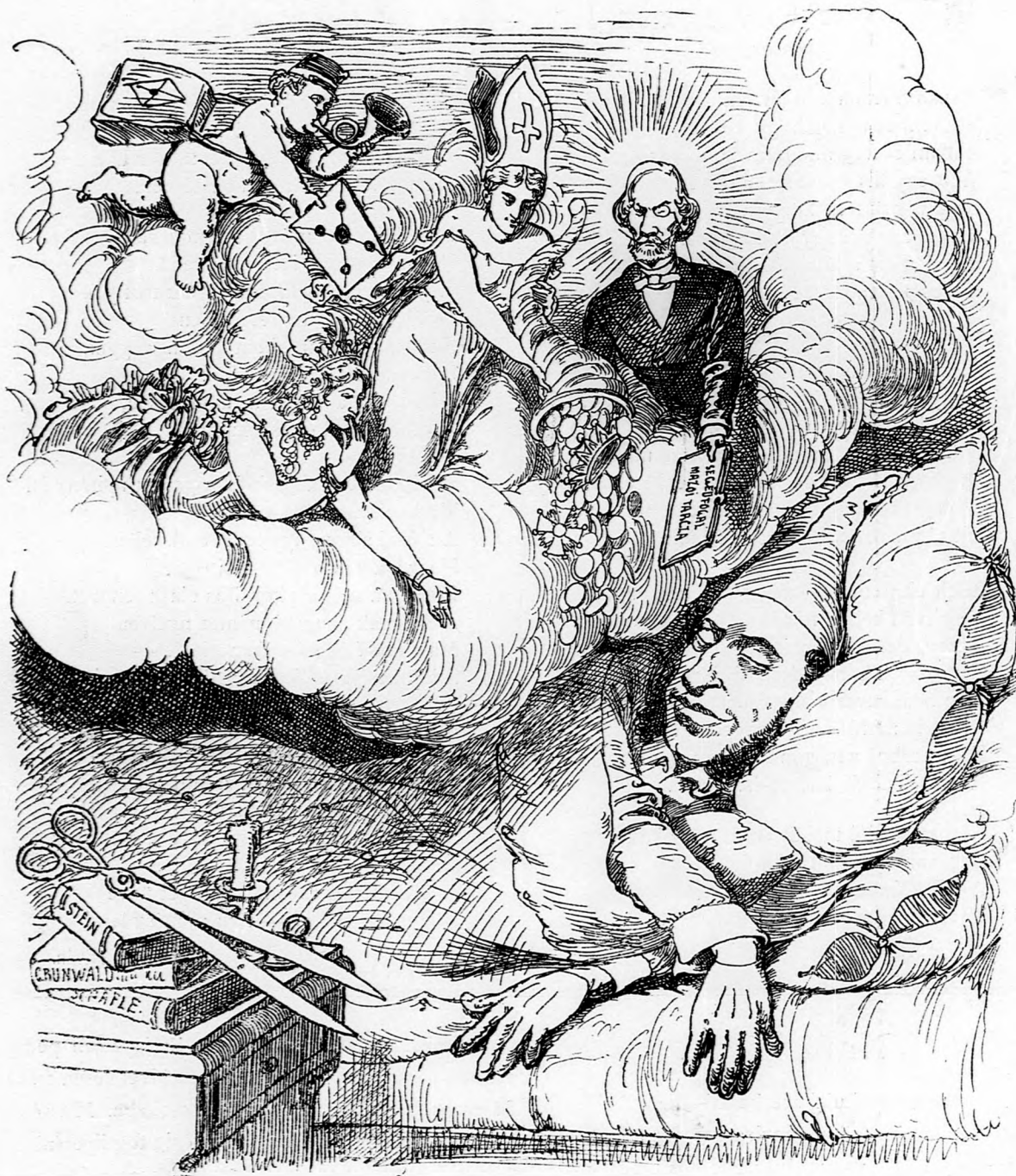
Napi hírek.

— **Doctor** Kakujai szerkeszti ezentul a Buda-
pesti Napilapot. Vajjon annyira beteg-e a lap, hogy
doctorra szorul, vagy olyan életerős, hogy doctor
sem képes a más világra expedálni? Bizonyos, hogy
eddig érdemeiért megérdemli a lap a Borostyáni-
koszorut.

— **Körösi** szerint a héten Bázelen minden 1000

lakos közül meghalt 27 ember, Budapesten pedig
szintén 1000 lakos közzül (e héten kivételesen csak)
84-en patrubanizáltattak a halál torkába. Ma róti
szerint azonban ez csak 19³/₁₀₀ évig fog illetéknép
tartani, azontul már nem leendvén meg a főváros-
ban a szükséges 1000 lakos, a mi a Körösi-féle ki-
mutatásokhoz szükséges. Akkor henczegjen Körösi!

ASBÓT ÁLMA.

ASBÓT ÉBREDÉSE.

Boglyas Muki.

— Gyermekes történet kis emberek számára. — Csinálta
Pedró bácsi. —

Boglyas Muki szörnyű neveletlen, czábér.
Csiklándja jó fiuk fület, ha hozzá fér.

Veszi eztet észre az iskolamester,
S a Boglyas hajában tépázni nem restel.

Felcsapja a csalját vásott Muki gyerek,
És az utcán végig, hazaig pityereg.

Gédelgeti anyja: »Ne ríjj, testem teste,
Ne félj, teszek róla, hogy nyugton lehess te!»

S ollót kap, — a bajnak ebben rejlik írja,
Muki buksi fejét kopaszra lenyirja.

Nem félti már haját Muki! A két lába
Labodázva viszi vissza iskolába.

»Most húzd meg üstököm!« gondolja a lurkó,
S boszantja társait; hogy kikap, nem szurkol.

Hej, de fölön kapja most a mester ökle:
— »Menj, vágasa le ezt is, adta vásott kölyke!«

A színházban.

— I s k a r i ó t h . —

Fanatikus kálvinisták. (Gyulai, Szász K., Arany L.)
Halál reá, mert életre való!

*

Óberlutheraner. (Vadnaivus Doctus iródiákjához,
Náczihoz.) Kérem alászan, ez a darab nem volna épen
olyan rossz, vannak benne szikerült helyek, (N. tapsolni
kezd. Gyulai székében felágaskodva V. felé figyel.) csak-
hogy kérem ászan, az egész nagyon rossz darab, nincz
benne egy szikerült hely szem. (N. csüggedetten leereszti
tenyereit. Gy. most már másfelé néz.)

*

Farizeusok (A Dox, a Sturm.) Was sagt er? Ez
a Jódás a zsidó zsinadriumot nevezi per »aljas sütétség
ondok férgel!« Wie hájszt? a mi őseinket! Agyon kell
a darabot ötrni!

*

Dii aprorum gentium:

K a z u á r E m ű l: Nem ér semmit! Roszabb Tóth
Edénél! Nincs benne egy vonás se az én »Bevégtetlen
családombul,« se »Kincsnemtalálókombul.« Még csak
meg se bukott!

Toldott P. Qu' est ce qu' est cela? Hát tem-
plo mot akar ez csinálja a színházból? A hol már az
én »Corneliámat« produkálták!

Beöthi Zsolt. (miután megjegyzést tenni nem
bir, legalább szellemdús gúnnyal mosolyog; az nem
kerül semmibe. S ad notam veszi, hogy ki mer tapsolni.)

*

K é r d é s, ha Gyulai Pál, mint maga dicsekszik,
azért fogadta el előadásra Jókai Miltonját, mert rosz
darabnak tartja: mért szavazott Váradí Iskarióthjának
előadása ellen?

*

Furcsa. Azt mondják, egy bolond százat csinál, s
most száz akademikus sem tudott egy embert fogni
magának.

*

Hát a 400 sárgacsikó? Azt az akadémiai
ménesmesterek belefektetik Gregussba, ki lágy észszél
Lángeszt irt, hogy compillált studimokban fructifici-
rozza. Meddő kísérlet.

*

— Kijelentem, hogy az a Kriki, mely előadás
alatt a zsebemben többször megszólalt, nem tüntetés
akart lenni, csak szt. Péter Kakasa. Gy. Krikritikus.

Ajánljuk a szenvedő emberiségnek!

DR. HANDLER MÓR.

orvostudor, sebész, szülész stb.

ENTREPRISE DE POMPES
FUNÉBRES.

(Lásd városház- és kigyóutczák sarkán.)

AZ „ÜSTÖKÖS“ EREDETI OKMÁNYTÁRA.

Vakuljmagyar! vagyis

A kis menyecskéből való

műfordítási mutatóványok **Rákosi Jenőtől.**

Utasok: Együnk gyorsan
Mert azonnal indulunk,
Vendéglőbe visz a forspan
Ottan majd lakmázhatunk.

Beatrix. Tessék e sült kacsat.
Ettől hizik nassád! (1 lap.)

San Carlo. (Beppóhoz közeledik s farbarugja.
Beppo vakarózik. S. C. fülön fogja
Beppo elordítja magát.) (7. lap.)

San Carlo. Ah sajnálom, hogy belekevertem ma-
gamat e kalandba. (8. lap.)

Casteldemoli. Becsületem szavára! (10)

Trlo: Ha csak ön olyan kedves nelett
volna!

Csak ne lett volna oly csinos szerfelett,
Ha e családba hogy hatolva
Ön hitelével nem csap olyan nagy szelet. (13)

San C. Most még azonban szerencsére,
Ha kell, megretírelhatunk. (dtto)

San C. Nem marad csak némán. Pedig muszáj még
egy tanút szereznem. (15) Muszáj volt az em-
bernek magát rajta megégetni, (17)
A világ előtt a mosoly járt,
Benne a szívben a gyűlölség és bosszu! (18)

Keringő korbáccsal.

Lukreczia. A szívem a szerelmem
Kit ma még kell lelnem,
Drága akar a vérem
A kedves hites férjem
Özudarul megfutott
A faképnél hagyott.

Oh jaj ez szinte megfoghatlan
Hiszen a kedvest úgy kényeztetém
Oly gyöngéd voltam vele mondhatlan
És mindég szépen bántam én.
Igaz, féltém is galambom
S ha a bitang elhanyagolt.
Ez a kis szerszám itt suhogó hangon
Neki szépen megpapolt.

Nesze

Te zsvány

Nesze

Te cigány

Néked így fizetek ám. (21) Ah fogadós
úr, fogadni mernék hogy ön nem a olvasta his-
tóriát az arcképpel. (22)

Couplet. Ez ám aztán spádé
Nem csak merő parádé
Igaz hűséges szábul
Hozzá még a javából.
(Hej a zargyelusát.
Vihatsz vele tusát.) (38) stb.

Kolozsvári doctoratus.

Tanár. Mikor tagadható ki a fiu az apai örök-
ségből?

Doctorandus. Pro primo: ha az apának semmije
sincs; pro secundo: ha az apa kiléte bizonytalan;
pro tertio: ha jó ügyvédnek kerül kezére a dolog.

Tanár. Nagyt nőjön!

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS,

AZ „ÜSTÖKÖS“-re,

Jókai számos képpel illusztrált humorisztikus
hetilapjára.

Előfizetési ára a jövő **október—decemberi**
évnegyedre **2 frt**; félévre **4 frt**.

A jövő évnegyedben közölni fogja az
Üstökös a világhírű angol szatirikus Swift
művét:

Gulliver utazásait

a Liliputiakhoz, Brobdingnagba, Laputába stb.

számos remek rajzzal.

Ezenkívül **Jókai, Kakas Márton, Tallérossy**
Zebulon hetenként felkeresik az Üstököst mu-
lattató dolgozataikkal.

Az előfizetések a kiadóhivatalba küldendőek
Athenaeum, Barátok-tre 7.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

— **Pillantás a távolba.** Pillantás a papírkosárba. — **K.** Ezen-
tul bort fog inni, mondja ön verse végén. Szívesen elhiszszük,
hogy eddig nem ismeri a Hafz nektárját, mert verse a borzalomig
józan — **V. M.** Ne írjon. — **Leveles Feri.** — **Szeles T.** Elég volt
egy sütetből egy lepény. — **Edelény. T.** Egy részét használhatni.
Folytatását kérjük. — **H. J.** Három közül a szebbiket. — **A béke actio.**
Vezércikkcszagu. — **Enying. K. E.** Rosz, reménytelen rosz. — **Künn a**
táborban... Gyarló. — **Hortobágyi.** Ócska tárgy; kedélye jó, de
még nem elég ezt az elkoptatott dolgot megaranyozni.

Laptalajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státió utca 80-ik szám alatt.

Budapest 1876.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:

A KIADÓHIVATALBAN

Athenaeum-épület.

Budapest Barátoktere 7. szám

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi

POLLAK.

ELŐFIZETÉSI FELHIVÁS JÓKAI MÓR LAPJAIRA.

A HON.

Politikai napilap, esti lappal, a legnagyobb alakban.

Esteli tárczájában a legkitünőbb, s az újabban világhírűvé lett külföldi írók elbeszéléseit hozza.

Jövő évnegyedben veendi kezdetét benne Jókai Mór nagy regénye „EGY AZ ISTEN” czimmal.

A HON előfizetési ára:

havonként	2	frt.
évnegyedre	6	„
félévre	12	„

Politikai néplap.

az

IGAZMONDÓ,

különösen szem előtt tartja a politikai értesítéseken felül a nép ismeretei terjesztését, s TÁRCZÁJÁBAN mindig szív és elmeékpző olvasmányokat hoz.

Előfizetési ára:

évnegyedre	1	frt	25	kr.
félévre	2	„	50	„
egész évre	5	„	—	„

Az előfizetési pénz e négy lapra az **Athenaeumba** küldendő. Budapest, Barátok tere 7.

ELŐFIZETÉSI FELHIVÁS

az

„ÉLETKÉPEK”

1876. október-decemberi folyamára.

Azon kezdjük előfizetési felhívásunkat, hogy lapunk árát leszállítjuk évnegyedenként 4 forintra. félévenként 8 frtra. Azon tisztelt előfizetőinknek, kik az októberi évnegyedre már 4 frt 50 krt küldtek be, a fölösleget a januári előfizetésbe betudjuk, vagy tetszésük szerint rendelkezésükre bocsátjuk.

Indoka ez árleszállításnak az, hogy a mit tervezünk, lapunknak naponként képekkel ellátását, technikai akadályok miatt lehetetlennek találtuk, s ezentul csak akkor adunk képeket, a mikor azok valamely szöveg illusztrációjához szükségesek s ezért nem viseljük az illusztrált lap sokatigéző czimét.

Főfigyelmünket lapunk irodalmi tartalmára fogjuk fordítani.

Jövő október elsejével megkezdjük Jókai »Szép Mihál« című történelmi háttérű, hosszabb társadalmi regényét a XVII-ik századból. — Azonkívül igyekezni fogunk lapunk tartalmát legjobb nevű és tehetségű író-társaink műveivel gazdagítani.

Lapunk előfizetési díja évnegyedre 4 frt,
fél évre 8 frt.

Félévre előfizetőknek Jókai Mór »Forradalom alatti műveit« fogjuk díjtalanul megküldeni diszkiadásban, de csak saját kívánatukra — csupán 30 kr. csomagolási díj beküldése mellett.

Lapunk eddigi számai (Junius, Julius, Augusztus, Szeptember) teljes példányban és bekötte megrendelhetők lesznek szeptember végeig 6 frtért.

Gyűjtőknek és könyvtárosoknak tíz % rabattal szolgálunk.

Az előfizetési összeg az »Életképek« kiadó hivatalához (Barátok-tere Athenaeum) intézendő.

Budapesten, 1876. szeptember 18.

Jókai Mór, Törsz. Kálmán,
az Életképek kiadó tulajdonosa. az Életképek felelős szerkesztője.

Az Athenaeum könyvkiadó-hivatalában

Budapesten, Barátok-tere, Athenaeum-épület) s általa minden könyvkereskedésben kapható:

AZ ATHENAEUM

Kis Képes Naptára

1877-dik évre.

Hetedik évfolyam. — Ára 50 kr.

Érdekes szépirodalmi és ismeretterjesztő részzel, az eddigi évfolyamokénál bővebb tiszti czimtarrral és számos válogatott fametszvényvel.

TARTALMA: Katholikus, protestans, görög-orosz naptár-rész jegyzéklappal. — Nap- és holdfogyatkozások. — Csillagászati és természeti évszakok. — Uralkodó bolvák. — Rövid zsidó-naptár. — Az állatok jegyei stb. **Szépirodalmi rész:** »Már nincs mit vesztenünk.« Költemény, Torkos Lászlótól. — A havas tündére. Népies beszély, Szepfaludy Ö. Ferencztől. — A betyár. Költemény, Concha Károlytól. — Apró vonások egy nagy emberről. Tárcazacikk, Porzótól. — Deák Ferencz emlékezete (képekkel). — Marmarosi képek (illusztrálva). — Budapesti árvíz-képek (illusztrálva). — Tanyai élet (czimképünkzhöz). — A magyar káposzta. Kertészeti értekezés, Liebbald Benőtől. — **Gazdasági tanácsadó.** — **Vegyés.** — **Hasznos tudnivalók:** A méter-rendszer. Pénzérték tábla. Budapesti kalauz. Tudományos és művészeti érteületek. Takarékpénztárak. Biztosító intézetek. — **Tiszti czimtar:** Magyarország királya és családja. — József főherczeg és családja. — A királyi kabinet-irodája. — A királyné udvara. — Magyarország zászlósi. — Magyar herczegek. — Egyházi hatóságok. — A parlamenti felelős m. k. kormány. — M. k. Curia. — Állami gazdas. akadémia, tanintézetek, földmives iskolák és képezdék. — Magyar nemzeti muzeum. — Magyar nemzeti színház Budapest. — Magyar földhitelintézet. — A pesti hazai I. takarékpénztár. — Budapest főváros. — Szabad királyi városok. — **Országos vásárok.** — **Hirdetések.**

RAJZOK

a forradalom utáni idökből.

Az első magyar katonai tanintézet.

Irta Szilágyi Sándor.

8-rét, 204 lap, ára 1 frt 50 kr.

A mai nemzedéknek alig van fogalma arról a küzdelemről, melyet az 50-es évek elején a békóba zárt irodalom a fennálló zsarnoki censura ellen vívott. Míg a sajtóhatóságok a rendőrséggel karöltve minden legkisebb szellemi mozgalmat elnyomni iparkodtak, addig az irók, de lelkes csapatja czélzásokkal értették meg magát a közönséggel, azokban fejté ki, hogy csüggedni nem szabad. E lelkes írók legvakmerőbbike mint Jókaink mondja — Szilágyi Sándor volt. Olyat mert, mi rendes sajtóíróknak közt sem vala ildomos. 1850-1-ben a forradalomról beszélt az ausztriai soldatesca fülehallatára. Csoda, hogy megmenekült, de küzdelméi mindenkor jellemzők és a jövő történetírójának ha nem első rangu, de becses adaléka lesznek, Ezekről beszél a kötet. Ezeken kívül van a kötetben néhány humoros és az akkori viszonyokat ugyancsak megvilágító kisebb rajz s végül egy nagyból, a Ludovica akadémia történetét eredeti adatok alapján tárgyaló tanulmány, melyet katonák is dicsernének alaposágáért. Oly régi és ismert író, mint Szilágyi, ugyan alig szorul ajánlatásra, csak figyelmeztetjük a közönséget, hogy a szerény cím alatt, becses rejlik. A kiadó társulati s a szép kiállítással kitett magáért.

továbbá

AZ ATHENAEUM

NAGY KÉPES NAPTÁRA

1877-dik évre.

Tizennyolczadik évfolyam.

Ára 1 forint osztr. értékben.

Szépirodalmi és ismeretterjesztő része **első rangu s elismert** írók munkáit tartalmazza. **Tiszti czimtarra**, mely hivatalos adatokból szerkesztetett s nemcsak az eddigi évfolyamokéit, de hitelesség és anyagmennyiség tekintetében más naptárak e nembeli munkálatát is meghaladja, **hat sürün nyomtatott ivre** terjed s a kormányzati, törvénykezési és közigazgatási hivatalok tisztviselőinek névsorán kívül számos, a tudomány, művészet, kereskedelem és pénzügyek közegeinek névjegyzékét foglalja magában. Az **országos vásárok** lajstromában nemcsak a régiek kelettek vannak megfigyeltve, de az újabb engedélyezett vásárok is bejegyzévk. Továbbá illusztrálva van **30 részint eredeti, részint válogatott képpel**, melyek közül különösen az **új Petőfi-díszkiadás számára Zichy Mihály által rajzolt két mutatványképet, a philadelphiai nemzetközi kiállítás látványképet, a »Keleti testvéreink« (csángó-magyarok) című közlemény eredeti fametszvényeit; továbbá a magyar orvosok és természetvizsgálók marmarosszigeti nagygyűlése alkalmára vonatkozó »Marmarosi képek« című érdekes táj, és a »Szentelt barka« és a »Zalogházban« című genreképeket emeljük ki.**

TARTALOM: Katholikus, protestans, görög-orosz naptár jegyzéklappal. — Csillagászati jegyzetek. — Rövid zsidó-naptár. — **Szépirodalmi rész:** Attila kardja. Költemény, Lévy Józseftől. — Egy szent nő. Rajz, Jókai Mórtól. — Szepesvár romjain. Költemény (képpel), Thaly Kálmántól. — Keleti testvéreink. Népmesei rajz a csángó-magyarokról (képekkel), László Mihálytól. — Hogy ha tudod. Költemény, Hegedüs Istvántól. — Egy kép az amerikai életből. Dixan után Sáni Lászlóné-tól. — Félreismertek csarnoka. Vázlatok házi állataink világából (képekkel), dr. Rodiczky Jenőtől. — A játék és hajlam. Nevelésügyi közlemény, Ságk Józseftől. — Egy kicsit falun. Tárcazelevél Porzótól. — **Képeink szövege:** A philadelphiai nemzetközi kiállítás. Marmarosi képek. Zichy Mihály. Budapest új hidjai. Tóth Ede. Berzsenyi Dániel. Donadio Bianca. B. Sina Simon. Képek Keletindióból. A szentelt barka. A zalogházban. — **Apróságok.** — **Hasznos tudnivalók:** Uralkodók jegyzéke. A méter-rendszer. Pénzérték tábla Budapesti kalauz. Tudományos és művészeti egyesületek. Takarékpénztárak. Biztosító-intézetek. Közlekedési intézetek. Szállodák. Bérkocsik árszabálya. — **A magyar birodalom tiszti czimtarra:** Magyarország királya és családja. József főherczeg és családja. A királyi kabinet-irodája. A királyné udvara Magyarország zászlósi. Magyar herczegek. — Egyházi hatóságok. — A képviselőház tagjainak név- és lakjegyzéke. — A parlamenti felelős m. k. kormány. — A magyar-osztrák birod. közös miniszteriumai. — A magyar királyi Curia. — Marosvásárhelyi k. ítélő-tábla. — M. k. állami számvevőszék. — M. k. közalapítványi ügyigazgatóság. — M. k. sajtóbiróságok. — M. k. kerületi bányabiróságok. — A magyar földhermentes tési pénzalap igazgatósága. — Országos statisztikai tanácsai. — Állami gazdasági akadémia, tanintézetek, földmives iskolák és képezdék. — A m. kir. postaintézet Budapest. — M. k. táviradaigazgatóság. — A földadó kataszteri munkálatok tisztviselői. — Kir. közjegyzők. — Ügyvédi kamarák (a budapesti ügyvédi kamara igazolt tagjainak név- és lakjegyzékevel). — Köztörvényhatóságok. — Királyi törvényszékek és járásbiróságok. — A budapesti m. tud. Egyetem. — M. kir. József-műgyetem. — A honvédségi Ludovica-akadémia. — A kolozsvári m. k. tudomány-egyetem. — Kir. jogakadémiák. — Magyar tudományos akadémia. — Országos képművészeti tanács. — Magyar nemzeti muzeum. — Magyar nemzeti színház Budapest. — A budapesti kereskedelmi akadémia. — A budapesti áru- és váltó-alkuzok. — Kereskedelmi s iparkamrák. — Magyar tisztviselők országos egyesülete. — Magyar földhitelintézet. — A pesti hazai első takarékpénztár. Budapesti orvosok név- és lakjegyzéke. — Budapesti gyógyszerészek. — **Városok.** — **Országos vásárok.** — **Hirdetések.**

Budapest, 1876. Nyomatott az Athenaeum irod. s nyomdai r. társulat nyomdájában.